

JĀZEPS SVIKLIS

(1876–1939)

Dzimis 1876. gada 2. martā Nautrānu draudzes Svikļu sādžā turīgu zemnieku Franča un Ilžas (dz. Lemps) Svikļu ģimenē. No bērnu dienām audzināts dziļā ticībā, sajutis aicinājumu uz garīgo kārtu. 1901. gadā iestājās privāti Pēterpils Garīgajā seminārā. 1905. gada 2. oktobrī viņu ordinēja biskaps Cirtovts. Savu pirmo Svēto Misi Jāzeps Sviklis noturēja Nautrānu vecajā koka baznīcā.

Kalpojās Daugavpilī par vikāru pie svētā Pētera baznīcas. 1907. gadā pārcelts uz Sarkaņiem par prāvestu, bet 1908. gada 14. oktobrī uz Indricas. No Indricas 1912. gada 23. aprīlī viņu iecēļ par prāvestu Aulejā, kur kalpoja līdz 1919. gadam. Lielinieku iebrukuma laikā 1919. gadā priesteris tika arestēts un atradās cietumā, kas atstāja lielu iespaidu uz viņa veselību. Priekšniecība J. Svikli iecēla par prāvestu Dricānos. Šeit viņš kalpoja līdz 1921. gadam, kad tika norikots uz Bukmuižu. Te viņš darbojās ilgāku laiku, atjaunojot baznīcu un citas ēkas.

Uz paša lūguma J. Sviklis 1928. gada 1. jūnijā uzsāka kalpošanu Bērzgalē, bet 1932. gada 2. decembrī sakarā ar veselības pasliktināšanos viņš strādā Rikavā. Saņēmis atļauju no arhibīskapa A. Springoviča, priesteris dodas pilnīgā atpūtā un apmetas dzimtajā pagasta Silovas viensētā. Te miera eņģelis 1939. gada 18. oktobrī aizvēra viņa acis uz mūžiem.

305

Priestera Jāzepa Svikļa bērnu dienā – 21. oktobrī – bija jauka atvasara. Dievkalpojumā sprediķoja tēvs Benedikts Skrinda. Prāvestu apbedīja Nautrānu baznīcas dārzā blakus viņa vecākajam brālim Andrejam Sviklim.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 305. 306. lpp.